

248720

BCU Cluj / Central University Library Cluj

228296

Bale G. Sion

1515

DONATIUNEA G. SION

NORMA

OPERA LIRICA IN 4 ACTE.

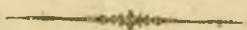
Musica Prelădatului BELINI

Tradusă din limba Italiană în Românește

de

Gh. ASAKI

și sub Direcțiunea sa sași reprezentat această operă pentru prima oară în Iași în limba Română la 1838 de elevii Conservatorului Filarmonicii.

JASSY

TIPOGRAFIA H. GOLDNER

1873.

Sala G. Ston.

1515

323296

BCU Cluj / Central University Library Cluj

NORMA

Opera lirica in 4 acte

Musica Prelăudatului BELINI

Pentru mai bună înțelegere a acestei piese, socotim de cuviință a da o mică istorică descriere a Galliî, unde să inchipuiește scena întâmplării NORMEI.

Țara care astăzi să numește Franția, să numea din vechime Gallia, și Gallia era unu ramu a anticului poporū Celticū. Îi era sălbatică și răzbelnică. Sub comanda iroului lor Brenusū au trecutū in Italia, și la 389 inaintea D. Isus Hristos au învinsu pe Romanî intru atăta încât era să supue cetatea Roma, dacā consolulu Camilus nu arū fi mântuit'o.

Sporirea armelor au adusu pe Romanî la 128 inaintea D. Isus Hristos in Gallia, unde patru a lor puternic armii de totū sau intrant, și Galliî umblau iar să străbată in Italia, însă la 102 inaintea D. Isus Hristos consolulū Marius au învins pe Galli foarte, omorindū până și pe femeile și copii lor. Iulius Cesar, luând comanda Romanilor in Gallia au supusū in cursū de 9 ani toată aceasta țară, ucigândū peste unū milionu de oameni. După ce au subjugato, au făcuto colonie Romană. Atunce legile și obiceiurile vechi sau prefăcut, earū limba celtică, amestecată cu latină, au alcătuitū pe ace franceză, precumū in Dacia, sub asemine întâmplări, acea latină sau prefăcut in acea românească.

Dumnezeiroa seau Zeul de căpitenie a Gallilor era *Irmenezul*. Idol a Germanilor ce să socotea a fi in cinstea vezeului Erman, carile au fostu infrânt pe Romanii.

Galliî să împărteaû in *Druizi*, in *Militari*, și in *țărani*, acești de pe urmă să povățueaû nu de legi ce de voința acelorû puternici, Militarii eraû toți nobili, ear Druiziî era tagma religioasă, care locuea prin codruri unde, cu felurite prejudețe, învăța misteriiile religiei lor.

Druiziî aveaû mare putere căci îi alegeaû pe administratorii țării, împărteaû rûsplătiri între acei vrednici, slobozeaû afurisenii, făceaû jertfe, și prin versuri învățaû in taină oare-care idei astronomice. Î credeaû la nemurirea sufletului și a sa trecere in alte făpturi, să indeletniceaû cu fărnicătorii și doftorii. Medicamentul obșteșc la Galli era *văscul*, ce crește asupra stejarului, care copaci era la îi socotitu sfințitu.

Afară de Druizi eraû Druidese, june fete sfințite religiei, ele aveaû a lorû temple (capiste) și a lorû căpitenii. Druidesele să indatoreaû a rămâne toată viața vergură și călcarea acesteî legi să pedepse prin ardere de viu in unu rugû aprinsu.

Intâmplarea acesteî tragedii au urmat după Iulius Cesar, in epoxa când Gallia, de și cuprinsă de Romanii, cerca a scutura jugulû străinû.

Traducerea opereî saû făcut la 1838 cându conservatorul filarmonicu au reprezentat'o sub direcția profesorului Cervati tenorû alesu. Cunoscătorii Poezii vor judeca greutatea cele mari ce intimpină traducerea versurilor compuse pentru o muzică acuma făcută, greutatea este mai însămnătoare in limba română; care n'au ajuns încă la gradul celor cultevite, trebuind a să păzi in această traducere totu acel numărû de silabe, totu acea prozodie și același înțelesu a originalului italianu, cu alegerea încă a cuvintelor mai armonioase, care condiții, ale împlini după putința, saû cercatû in această lucrare, ce in astă ediție prescurtată se reproduce.

P E R S O A N E.

Polion, Procoaul (Guvernator) Romei în Gallia.

Orovezo, căpitenia Druzilor-popii.

Norma, căpitenia Drundeselor, Fiica lui Orovezo.

Adalgiza, tânăra ministă în templul zeului Irmenzulă.

Klotilda, confidentă prietină a Normei.

Flavius, confidentul prietin a lui Polion.

Doi mici fii ai Normei și a lui Polion.

Druizii, Jarvitori, Barzi (cântăreții)

Druideșe, Ostași, Galli.

Scenă urmează în Gallia, prin pădurca sfințită la templul lui Irmenzulă.

ACTUL I.

Teatrul infățișază codrul sfințit a Druzilor, la mijlocu să vede stejarul zeului Irmenzul, sub care să află altarul seau peatra Druidică. Noaptea, in fundu dealuri cu păduri, focuri depărtate luscescu pinte copaci.

Cu sunetulu unui marșu religiosu, pășescu cete de ostași Galli după acestia urmează proțesia Druzilor. In urmă Orovezo cu acei de căpitenie.

SCENA I.

Orov. Mergeți pe deal Druzilor,
Când cerul să răzbună,
Și a ei discu de negură,
Disface noua lună.
De argintoasa rază
Când lumea sănineză,
De trei ori sune pavăza
Pe a zeului altarū.

R U G Ă.

Druzii. A le minirii cugete
Cumplite zăne arată,
Când astăzi Gallulu jură,
La totu Romanul ură,
Ca pace care vatămă
De acum să pee 'n veci!

Orov. De freamăt tristū a codrului
S'or spăimănta Romaniū,

Și măntuisa Gallia
De vulturii tiranî;
A pavăzei sunare
Pân la cetatea mare
Chear ca din nourî tunetul
Cumplită va răsuna,
Și Roma a tremura!
Coru. Lună din cerū aratăte!
Norma a veni l'altar,
O lună săninoasă.

(Să depărtează cu toții și intră în codru)

SCENA II.

Polion și Flavius.

(Esă amândoi cu sfire, invăliți în a le lor mantii.

căutând împrejură)

BCU Cluj / Cluj University Library Cluj

Svanir le voci:

Polion. Iată sunetū 'n cetează,
Elū măturisește lui Flavius
că pe Norma, care în secret
eaū născut doi fii, o uită,
căci o altă druidese eaū insuflat
un noū Amor.

Flav. Adalgiz' ame plăcere.
De a Normei oare urgie
Nu te temî?

Pol. imfricoșată
Muștrat cugetul mi o arată
prin un vis,

Flav. te rog mi'l spune,

Pol. Mă cutremur, amar mie!
Inoindu'm fantazie,
Acel vis, eată ascultă!

A R I A.

Meco all'altar di Venere.
Era Adalgisa in Roma.
In templu am fost a Venerii
Cu Adalgiza in Roma;
De florî și albe hobote
Era incins' a ei coma.
Auzei d'Imennl căntece,
Vedem fumând miroase,
Și in simțirî duiioase
Ripit eram d'Amor.
Când intre noi ax! repede,
Un crunt fantom s'arată,
Și cu mânta Drundică
Tunică a zilei rază.
Cade p'altare fulgerul,
Zioa din ochi im pere,
Și lângă noi tăcere
Domnează ca'n mormânt.
Pe mult dorita vergură
Eu n'o mai aflu aproape,
Insă aud cu gemete
A filor strigare
Când o cumplită zicere.
Din templu atunci răsună:
Norma 'n cest chip detună
P'amant necredincos!

(Să aude sunetul pavăzei Drunzilor)

Flav. Oare auz! ca serbarea să o'depline
Norma acum, eată din templu vine.

(Să aude horul diu depărtare)

Corul. Luna din ceriu lucituneau,
Mergeți profanî aiure.

Flav. Vino —

Polion. Varvariî urzescă comploturi dar
euî voi detuna.

A R I A.

Mi protegge, mi difende.
Simt virtute și tărie
Mai presus de a lor putere,
Că a zinei mele stele
De amor ș'au infocat.
De cea vergură, de Zeul
Nu voește să se 'ndure,
Voit să ard a lui pădure
Și altaru 'î voi surpa.

(Amândoi să ducă repede).

SCENA III.

BCU Cluj / Central University Library Cluj
Druiziî vin din fundul pădurei, Armași, Barzi, Jetvitori, și in
mijlocul lor Orovezo.

Corul general.

Norma viene, le singe la chioma.
Norma vine, s'incinge a ei comă.
Toți Druiziî amenință pe Romanî.

SCENA IV.

Norma in mijlocul ministrelor sale cu părul desfăcută, avândă
tămpilele incinse cu o cunună de salce, ținând in mână o seceră de
aur. Să așază pe peatra Drundică, și insuflețită intoarnă ochii
imprejuri. Tăcere.

Sediziose voci —

Norma. Oare ce rostiri rebele,
Vorbe de arme, oare cine
A răsuna cutează
Lângă sfințitul altară?
Cine crede a da lege
La ingrijita Norma,

- Și a Romei a grăbi soarta menită,
Ce a ști este unui om oprită?
Corul. Și până când vei cere să suferescă? Ceți spune Zeul?
Norma. In săngeroase stele
Prevăd acum nestrămutată soarte,
Ș'a inmăndritei Rome
Menită e moarte.
Dar iea va peri, însă nu de arme,
Ce a ei fapte vor s'o darne,
Lăngedă va muri,—decî aștepte
Lumea cea zi, ce va aduce astă lege,
Pace! acuma săntul văsc voi culege.

(Norma seceră de pe copaci văscul. Druidesele ăi culeg in pânier. Norma s'a apropiat, întinde mânele către ceriu, luna strălucește cu toată a ei lumină tot și se pleacă la pământ).

Norma și Druidesele.

R U G A.

- Casta diva ch'inargenti.
Tu cen'nvii cu line raze
Ale codrului verdeață,
Lună arată dorita față
Săninoasă fără de nori!
Corul. Tu ce'n vii cu line rază (Și celelalte).
Norma. Druidesele: Pe sumețul infrânează
Să'ndemn inima ce zace,
Și'ntre voi domnescă pace
Ce o păstrezi in ceriu sănin!
Norma. S'au plinit! pădurea fie
Dașertată de profanî,
Deacă Zeul in urgie
Sănge ar cere de Romanî.
De l'a Druizilor templu
Postul meu va detuna.

Corul. Tune un dușman nicăire
Să nu scape de peire,
Cel întâi să seucidă
Chear Proconsulul Roman.

Norma. Pée,..... i pot da moarte.
(In parte). S'âlucid, aleu nu pot!
Dorite la sinu'mi vino!
De 'ntăiu amor o lumino,
Că despre lumea toată
Pe tine oi apăra.
Dorite la sinu'și vino!
De'ntăiu amor o lumino,
Pe lângă tine aflavo
Viață, patrie și cerit!)

Coru. Pe 'ncet pe 'ncet s'apropie
Cea zi de osândire,
Dar, zeul va grăbio
Ce pe Roma'au urgisit.

Norma. (In parte) Ah! vin' la mine
Ca'n cele zile
Când inima ți am dat!

(Norma să duce, toți urmează în rândueală).

SCENA V.

Adalgiza.

Iată acum pădurea sfântă.

(Aleargă la peatra lui Irmenzul unde să aruncă).

Zăne apăra m'ajută,
Amar mie! eu's perdută!
Ea mărturisește pacatul, că
È cuprinsă de amorul lui Polion.

SCENA VI.

Polion, Flavius și Adalgiza.

Pol. (Cătră Flavius). Iată'o, mergi mă la-
Flav. (Să duce).

să N'ascultat cuvinte.
Adal. (Văzind pe Polion spărietă), Tu aice?
Luptă între datoria cătră a ei
tagmă și între Amor.

A R I A .

Pol. Va crudele e al dio spietat'o
Mergi o crudă, unui zeu tiran
Varsă 'n părgă al meu sânge,
După multă luptă
Amorul învinge pe Adalgiza.

D U O

Pol. (Cu toată duiosie).
Veni în Roma, ah, veni o cara.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Vin' la Roma, ah, vin' dorită,

Unde cheamă amor plăcere,

Inimile 'n veci unite

Să umplem de mângăere.

Nu simți tu buna menire

Că Amorul ni 'i sânin?

Ah să crezi l'ame rostire

Și pe soțu să'lu strângi la sin.

Adal. (Ceriu! ce dulce rost resună,

Acei ochi imi sâninează

Ce și'in templu im urmează.

Ah el lacrăma amar

Și durere' aū alinat,

Doamne, farmecul să peară,

Sau să'm erți aeest pacat.)

Ea jură că a doua zi va veni aice

și va merge cu dansul la Roma

ACTUL II.

SCENA I.

(Locuința Normei)

Norma. Clotilda cu fiii Normei,

(Imbrătoșază iute pe fii cu duioșie, ea se teme că Polion, recheamat fiind la Roma, va părăsi pre dânsa și pre copiii, Clotilda să duce cu dânsii văzind că se aproape oare cine.

SCENA II.

Norma Adalgiza.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Norm. Adalgiza!

Adal. (Din depărtare) Să cuvine
Să'narmez a me virtute

Norm. Vino aproape o junică,
De ce tremurî tu de frică,
Mi sau zisu că ceva tainică
Să'm descoperi ai dori?

Adal. Așa e,.... rog dipărtează
Acel aer de sfințenie
Ce din ochiți luminează,
Dăm curajū fără sfială
Săți pot inima deschide.

Norm. Mă sărută, și'apoî spune

Adal. (După oare care întârziere).
Amor..... nu te'nvita,
Mult luptaiū săl pot uita,
Ins'aleu! cea crudă armă

Toat' ame virtute sfarmă,
Și muștrarea'n sin meaș stins!
Nu demult! nu știi, ce ăice
Din amele buzî emise,
Am făcut unș jurămănt
Ca să las altarul sfănt,
Cătră care a me soarte
M'aș legat până la moarte,
Am făcut un jurămănt
Să fug in străin pământ!.....

Norm. Ah ticăloasă! chear in zoare.

A viețî născătoare
Tunecataî dulce raze?
Spunem cum și in ce loc
Teaș cuprins acel crud foc?

Adal. Din doî ochî, d'o suspinare!
In pădurea cea sfințită,

unde rugam umelită
Lăngă a zeului altare,
De un tremur fui cuprinsă,
O putere neștiută
Ruga me o făcu mută,
Ca ripită de viață,
Im părea că să deschide
Un alt ceriș in a lui față!

Norm. (Aducândușî aminte de amorul ei). Ah ce icoană!

Adal. Atunce

Maș răpit a lui viș raze....

Nu ascultî?

Norm. Te ascult,... urmează.

Adal. Sola Furtiva al tempio.

Pe ascuns in templu singură

Il așteptam mult'oare,

Din zi in zi maș repede

- Simțeam d'amor lăngoare,
Norm. (Eū ins'așa am simțit)
Adal. Iartă—im zicea cel june
Amorul meu ați spune.
Norm. (Mi aduc aminte)
Adal. Las să răsufli aice.
Norm. (Chear sau tămplat și mie)
Adal. Al tău suspin ferice,
De a comei tale inele
Cu buza să m'ating.
Norm. (Ce dulce ziceri, așa era rostire.
Ce miau aprins a inimii simțire).
Adal. Dulce ca arfa armonică
Sunau a lui cuvinte,
Iar ochii chiar ca soarele
Mă săgetau ferbinte.
Norm. (Farmacul ei sauit in mine).
Adal. Eram și sunt perdată,
Norm. Lacrăma'ți șterge,
Adal. Iartă, te rog, ajută,
Norm. Mă'ndur de tine,
Adal. Ah fi de razăm mie,
Din moarte mă invie,
Mă scapă chiar de mine
De pătimirea me.
Norm. Ah! tergi il pianto.
Ah ștergeți plânsul,
Nu te leagă o giuruire
L'a Druizilor sfințire.
Adal. Ah spune, te rog, mai spune
Mângăioase așa cuvinte!
Norm. Vin la sin incredete,
Te ert, cu tine voi plange,
De giurământ fi slobodă,

- Eū al tău nod voiū frange.
De acum să fii ferice
Cu al tău dorit odor!
- Adal.** Te rog, o ceriū! mă mângăe
Prin dulce a ta rostire,
Că tu, dar tu'mi dai paosul
La lunga pătimire.
Prin tine capăt viață,
De nui pacat amor.
- Norm.** Dar zimi, amantul tănărū
Intre noi cum se chiamă?
- Adal.** Nu s'au născut in Gallia
Roma i este patria
- Norm.** Roma? cine este, spune?

BCU Cluj / Central Library Cluj

SCENA III.

Polion ceī maī nainte.

- Adal.** El vine-
- Norm.** El, Polion?
- Adal.** Ce urgie!
- Norm.** Orī el să fie? ințeleg bine?
- Adal.** Ah el!
- Pol.** (Inaintindu-se cătră Adalgiza.)
Cumplit minut
Ce ai făcut?
- Adal.** Eū?
- Norm.** (Cătră Polion.) Tremurī tu?
Orī pentru tine!
(Urinează oare ce tăcere).
Oh non tremar, o perfido,
Nu tremura o crudule
Nu sunt a ei păcatele,
Tu urzătorī de rele

Făr' de lege tiran,
Tu pentru fii tremură acum!
Adal. Ce cuvinte, ah Polione!
Nu, tacî aşteaptă, amar mie!

(Ia 'şi acopere faţa cu mânilor, Norma o apucă de un braţu şi o nevoeşte a căuta cătră Polion, el i urmează.)

Norm. Ah! Adalgizo, orbitutea
O crudă înşălăciune,
De cât să'l vezi, mai bine ar fi
De ai fi putut răpune.
Vecinicu isvor de lacrimă
El ţau deschis sărmană
Inima lui vicleană
Pe ambe au înşălatu!

Adal. Ah înţeleg din zicere,
Un spăimăntos mister,

Inima me cutremură
S'audă adevărul.
Sărmana sămt in inimă
Toat' a me pătimire,
Ia'i făr' de pătimire
Dacă el m'au asuprit.

Pol. Norma, destul muştrările,
Cuvânt acum nu'mi cere,
La intristata vergură
Rog adă mângăere.
A ei duiosă inimă

(Imputări şi luptă între tus-trei).
Norm. Dute decî mă lase crude (răspingăndul).
Uită fii şi giurămăturî,
Ceriul Blastămul aude,
Nu'i gusta al tău Amoru.
Prin ţări, ape şi pre vânturî,
Furia me va să'ţi urmeze,

Pol. Zi și noapte a să 'ntristeze
Pe amant necredincios.
(Desperatū).

De și spaima mă cuprinde
Despre a ta tulburare,
Dar amorul ce m'aprinde
De cât eu și tu 'i mai mare,
N'aū simțit in lume nime
De amor mai gre cruzime,
C'un blestem mă cuprinsese
In cea zi când te am văzut

Adal. (Cu rugăminte cătră Norma.)

Ah! nu voiū să te intristeze
Fapta me ș'a me rușine,
Mări și munți să depărteze
P'acest tiran de la mine,
Voiū ascunde pătimirea,
Mută oi face tânguirea,
Voiū să morū, numai la tine,
Crudu 'ntoarcăsă cu fi!

(Să aude sunetul pavăzei din templu, care cheamă pe Norma.
Ia apucă pe Adalgiza de mână și repede o trage cu sine. Polion
să depărtează cu furie in altă parte.)

ACTUL III.

Noapte, apartamentul Normei, în fund o alcovă cu un patu acoperit de pele de urs, pe care dorm fi Normei, ușa lateralnică, masă, jălți. Norma istovită la față, vine cu o candilă în una și cu un pumnar în altă mână, ea puue candela pe masă, și se așaze pe jălți.

SCENA 1.

Norm. Fii dorm, nici vor să știe
Mâna ce'i va lovi!

(Să scoală cu hotărâre.)

A trăi nu pot, decî piară!

Dar, să moară!

(Face un pas și stă):

Să m'apropiu, aleu! nu pot,

Frigul morții mă cuprinde,

Nu pot brațul al întinde,

Și mormântul se'l deschid!

Pe ai mei fii se ucid?

Tineri fii, ce dinioare

Erau ale mele odoare,

În a căroră zimbire

Vedem a me fericire,

Și a ceriului ertare

Imi lucea din ochii lor!

Insuși eu ca să'i omor? . . .

Și ce rău li se impută?

Că sunt fii unui Roman,

Alta'i tot a lor păcat,
Ce cu sânge voiū să'lu spāl?
Pentru mine au răposat,
Moară dar și pentru el!
In cât a sa pătımire
Fie făr de mărginire!
Săi lovescū !

(Să apropie de pat, rădică pumnarul, apoi spăimântată face un strigătū).

Ah nu.... fii... îi sunt ai mei!

(La strigarea ei, copii se deșteaptă, o dismeardă,
Norma i imbrățoșază plângând amar).

Fii amoriului intăiu !
Clotildă-vino !

SCENA II.

BCU Cluj / *Clotilda și Norma* Cluj

Norm. Zboară și pe Adalgiza
Ado repede la mine !

Clot. Ia s'apropie pe aice,
Plânge, roagă și suspină.

Norm. Mergi—A'ndrept' a me ră faptă,
Ș'a muri, mi se cuvine ! *Clotilda se duce*).

SCENA III.

Norma Adalgiza.

Adal. (Cu frică și sfiire).

Norma i discopere hotărira a se omori, o
roagă să ducă pe fii in tabera Romanilor.

D U O

Norm. Deh! conte,
Conte li prendi. . .
Ah! pre fii ea cu tine,

Ca să'î aper să cuvine,
Nu dorescū lor avuție
Ce'ntre ai tăi fii s'o imparte,
Dorescu numai se nu fie
Sclavī, de patrie departe,
Ții destul, că'n crudă ură
Pentru tine am rămas!
Adalgizo! te îndură
D'astă patimă a me!

Adal. Norm' ah! Norma tot dorită,
Mie mamă încă fie,
Țăneți fii ah! nici odată
De ii nu fii despărțită

Norm.

Tu giuratai

Adal.

Dar giuratu, ins'al tău bine!

BCN Număi Calitătii Library Cluj

Nu mai căltau bine!
La Românul tău tiran,
Suspın ducevoiu ferbinte,
Acel plâns ce miai urzit
Va rosti de focu cuvinte!
Mai așteaptă, amor, natura
Deșteptasevor in el.
Și'n o inimă duioasă
Norma cred că va domni.

Adal. O induplecă a crede că Polion ear o
va iubi, ear ea să va ascunde de dănsul.

(Ambe mângăete).

Norma și Adalgiza.

De acum pe tot deauna
Noi vom trăi ferice,
De no'mi căpea aice,
Locu vom afla ș'aiure,
Ambe putem noi foarte

A ne lupta cu soarte,
Până când astă inimă
Va bate lângă a ta.

(Să ducă amândouă).

SCENA IV.

(Locă sălbatică cu stânci dintre care esă Galliî Congiurați.)

Armași, Coru de Galli.

Nu s'au dus ? iată astăzi in câmpie.
Toate cheamă la crunt război,
Sunet de arme,
Steagu'n aer plutitor,
Nici o piedecă de acuma
Acest curs se nu 'nfrăneze.
Și'n tăcere să urmeze

BCU Cluj - Biblioteca Universitară Cluj
Lucrul ce nea mântuie

SCENA V.

Orovezo și ceea-l-alfi

Orov. Armașii, vouă credeam a prezice
Un timp mai ferice,

Corul. Să răbdăm, dacă agiută,
Dar, urgia cea temută
S'o păstrăm in sin, și Roma
Creado stănsă, dar d'odată
Când va fi ea deșteptată,
Precumplită cu peirie
Preste Roma va tuna !
Vaî de Roma atunci când semnul
Ni a da zeul de răsboi !
(Toți se ducă in deosebite părți).

ACTUL IV.

SCENA I.

(Scena infățișază, templu lui Irmenzulă cu statua acestui zeu).

Norma singură.

Crede că Polion i va inturna Amorul.

SCENA II.

Clotilda i aduce răspuns că Adalgiza n'au induplecat pe Polion, care au giurat că va ripi pe Adalgiza.

(Norma furioasă aleargă la altar și lovește de trei ori Pavaza lui Irmenzul).

SCENA III.

Orovezo, Druiză, Ostași, Barzi și Druidesele.

(Aleargă din deosobite părți, Norma să așază pe altar).

Coru. Oare bronzul răsună
Ce s'au întâmplată ?
Lovitusaă scutul cel sfânt
Ce decretează zeul pre pământ ?

Norm. Arme, sânge, ucidere !

Coru. Nu de mult nouă pace
Neău rostit a ta buză ?

Norm. Acum urgie, morte pe Romană tune,
Cântecă de arme, o ostași răsune !

Innu de Ostași.

Arme ! arme ! a Galliă pădure
Căți copaci are atăți ostași v'ave,

- Chear cap' o turmă fiarăle crude
Preste Romanî noi vom căde.
Moarte, ucidere, stirpire,
Va adăpa a Galii câmpie,
Unde ca grăul de săceri tăete
Vor căde moarte a Romanilor cete,
Cu ciunte aripî, cu rupte ghiară,
Vulturul zace acum pre pământ,
Ca se vadă a filor triumf,
Vine pe o rază zeul din ceriū!
- Orov.** Serbarea 'ncepe o Normo,
Insă jărtva unde se află?
- Norm.** S' aplini acum indată
A ta cerere părinte,
Că de jărtfe nici odată
Lipsă aveau altare sfinte.
Dar ce vuet, larmă sună?

SCENA IV.

Clotilda ceî de maî nainte

- Clot.** Defaimă a noastre temple
Un străin, un Roman,
Străbătând in curte
Unde locuescū sfinţite fete,
Acolo l'au prins acuma
Inarmate a noastre cete!
- Norm.** Ce audū?
Nu cumva el.

SCENA V.

(Polion intre ostaşî, ceî de maî nainte).

- Orov.** Nelegiuite duşman! ce te indeamnă,
A călca in cuprinsul acestor sfinte,
Ş' aici a defăima pe Irmenzul?

- Pol.** (Cu mărire.) Lovește.
Dar nu'mi face intrebare.
- Norm.** (Arătându-se ia cuțitul din mâna lui Orovezo).
Eu 'lu voi străpunge
Feriți-vă !
- Pol.** Pe cine vădu—Norma !
- Norm.** Eu 'sü Norma !
Orov. cu Corul General,
Cuțitul sfânt impumnă
Spală o făr' de lege !
- Norm.** Săl lovim (Să răpezășce, apoi stă).

SCENA VI.

- Toți** Tu tremuri ?
- Norm.** Cuvinisă mai întâiu să'l cerceteze cinei
părtașulü său ? (Toți esă.)
Norma și Polion.
- Norm.** In mia mano alfin tu sei !
Tu te afli in a me mână,
Nime a rumpe a tale obeze,
Numai Norma.
- Pol.** A le rumpe nu'ți să cade !
- Norm.** Le voiü a rumpe,
- Pol.** Și cum ?
- Norm.** Auzi !
Pre al tău zeu, pre fi' 'mă giură,
Dar, să'mă giuri ca'n viitorime
Tei feri de Adalgiza,
De l'altar nu vei repio,
Atunci ert a ta viață,
Nici mai mult t'oï mai vede.
Giură ?
- Pol.** Nu 'ngiosit eu nu sunt,
Mai bine cer moarte !

- Norm.** Nu știi tu c'a me mânia
Pe a ta intrece foarte ?
- Pol.** Decî mă ucide,
- Norm.** Știi că'n filor tăi sänge
Fierul voi intinge ?
- Pol.** O doamne ce cuvinte!
- Norm.** Ah! la fii vrem a da moarte,
Vezî ce crudă'î a me soartă?
N'am lovit—dar acu'n pripă
Ași pute plini omorul,
O clipală—și din minte
Că sânt mamă, pot se perdü!
- Pol.** Crudo'n sin'unuî părinte
Să infingî al tău cuțit.
Ah däl mie!
Tie?
- Norm.** Singur să mor indată.
- Pol.** Singur nu! nu! Romaniî
Prin a mele mâine,
Miî și miî cadă in țărăne
Cu Adalgiza!
- Pol.** Amar!
- Norm.** Ea sfânta lege.
Aü defăimato!
- Pol.** Apoi alcge!
- Norm.** (cu furie) Spre pedeapsă Adalgiza
De foc arsă va peri!
- Pol.** Ah sășî eî a me vieață
Dar pe ea nu asupri!
- Norm.** Preghi al fine indengno
Rogi târziü acum, o crude,
Prin a eî sin te voi ucide
Mängäere'm va aduce
Al tău chin și a eî moarte

- Acum pot aș face soarte
Amărită ca a mea
- Pol.** Ții destul a me durere,
Lăcrămând mă vezi aice,
Tune'n mine a ta mânie
Dar rog cruță o nefericire,
Destul fie urgiei tale
Lângă tine ca să moru!
Săm dai cuțitul
- Norm.** Ah! sumețule dute.
- Pol.** Fierul dăm, fierul!
- Norm.** Druizii, en viniți iute!

SCENA VII,

Orovezo, Druizii, Barzii și Octașii să intoarnă

- Norm.** Cătră a voastră urgie
V'aduc o nouă jertfă o făr de lege,
Ea Patria aș vândut
Pre zeul aș defăimat!
- Orov și Corul.** O urgie o păcat!
Ni o arată!
- Norm.** Dar focul să s'aprindă!
- Pol.** Ah te rog eș încă, nu te'ndura.
- Toți.** Ni o spune.
- Norm.** Dar voiș spuneo!
(Eș ră, pe alta a pari de a mea făr de ge?)
- Toți.** Spune cum se chiamă?
- Pol.** Ah se nu o spuș
- Norm.** Eș insă!
- Toți.** Tu! . . . Norma! . . .
- Norm.** Chear eș sunt! focul să s'aprindă!
- Toți.** (De spaimă tremur)
- Pol.** (Ah nu maș pot)!
- Toți.** Tu de osândă?

- Pol.** Nu dați crezare!
Norm. Norma nu minti!
Toți. Ce faptă ră!
Orov. Rușinea me!
Qual cor tradisti
Qual cor perdesti.
Norm. Prin necredință
Pe cine'i perde,
Astă clipală
Va săți arăta!
Să fugi de mine
Zadar cercatai,
Crude Romane
Cu mine 'i fi.
O zină ursită.
Cumplită foarte,
Mă vra unită
In traiu și'n moarte,
Prin insuș focul
Ce va să'nghită,
Nedispărțită
Cu tîni voi fi.
Pol. Ah! troppo tardi.
Ah! târziu foarte,
Mustrarea 'm vine.
Măreață doamnă
Când perd pe tine,
Cu chinuri grele
Amor invie,
Ș'a lui făclie
Im arde 'n sin,
Moartea ne curmă,
Dar, moartea vie,
Suspîn din urmă

D' Amor să fie!
Murind dorită
Să nu 'ți fiu de ură,
Prin a ta gură,
Ertare 'm dă!

Coru.

Ah ia aminte,
Dăi mângăere,
Cărunt părinte,
Plângând o cere,
Zi; c' a ta minte
E tulburată,
C' ai zis cuvinte
Fără înțeles;
Zeul a patrii
Ce aici aude,
De nu resună,
De nu detună,
Prin asta arată
C' o intristată
Faptă c' aceasta
N' a pedepsi!

Coru.

Norma! te apără,
Tu taci? nici ei aminte?

Norm.

Doamne; ai mei fii!

Pol.

Aleu! sermani fii!

Norm.

(cătră Polion) Ah! fii noștri?

Toți.

Norma ești far de lețe?

Norm.

(Pătrunsă de durere, merge cătră a ei părinte. Polion din parte observează mișcările Normei și a lui Orovezo.)

Dar, călcatam sfânta lege!

Toți.

Crudă!

Norm.

(Cătră Orovezo.) M' ascultă!

Orov.

Departé!

Norm. (Trăgând cu a nevoe pe Orovezo in parte)
(incet cătră Orovezo) Sânt mamă!

Orov. (Spăriet) Mamă?

Norm. Alinăte!

Clotilda pe ai mei fii are,
De îi te 'ndură, de varvariî ascunde
Cu ia impreună.

Orov. Nici odată, mergi, lasemă!

Norm. Părinte! numai un cuvânt!

(Ingenuchiază)

Pol. Ce chin amar!

Norm. (Cătră Orov.) Nu osindi pe tineri fii

Pentr' a lor născătoare,
Nu rumpe, ah! o floare,

Ce abea au răsărit!

Cugetă că ți sunt nică,

Pe ai mei fii nu ceartă,

Tu plângi părinte — ?

Plănge ... și iartă.

Orov. Iniuaî invinsă,

Norma. Ah tu 'm erți mie

Căci plânsu 'm zice,

Nu mai cer alta,

Și sânt ferice,

Voioasă acum in focu voiu intra!

Orov. Inima oftează

Natura 'nvinge,

Fiico! să simt mângăere

In veci n'oi pute!

Coru. Pînge ... roagă, ce mai cere?

(Cu mânie).

Nu s'ascultă aici durere,

Se i se ia din cap cununa,

Se i se arunce negrul vel!

(Drunzii eū de pe Norma cununa și o acopăr cu negru hobot)

Druizii Mergi in foc și o dreptate
Spele altariul de păcate!

Norm. (Ducându-se la rug, se intoarnă)
Părinte! adio!

Pol. Voiu muri Normă cu tine!

Coru. Blăstămată!

Norm. Părinte! adio! (inturnându-se încă odată)

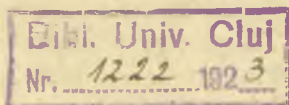
Coru. Blăstămată să pei de pe acest pământ!

Norm Pol. Mai curat fiva și sfântu,
Amor vecnic in mormântu!

(Drunzii pun pe Norma in rugul aprins și Polion se aruncă după)

Orov. Intristatului părinte

De acum plânsul e ertat!

30